

Programowanie w języku C (EAR1S02005)

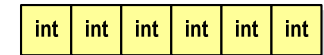
Politechnika Białostocka - Wydział Elektryczny
Automatyka i Robotyka, semestr II, studia stacjonarne I stopnia
Rok akademicki 2020/2021

Zajęcia nr 7 (16.03.2021)

dr inż. Jarosław Forenc

Struktury w języku C

- **Tablica** - ciągly obszar pamięci zawierający elementy tego samego typu

- **Struktura** - zestaw elementów różnych typów, zgrupowanych pod jedną nazwą

- Deklaracja struktury

```
struct nazwa
{
    opis_pola_1;
    opis_pola_2;
    ...
};
```

```
struct punkt
{
    int x;
    int y;
};
```

- Elementy struktury to **pola** (dane, komponenty, składowe) struktury

Deklaracja struktury

```
struct osoba
{
    char imie[15];
    char nazwisko[20];
    int wiek, waga;
};
```

```
struct zesp
{
    float Re, Im;
};
```

- Deklarując strukturę tworzymy nowy typ danych (**struct osoba**, **struct zesp**), którym można posługiwać się tak samo jak każdym innym typem standardowym
- Deklaracja struktury nie tworzy obiektu (nie przydziela pamięci)
- Zapisanie danych do struktury wymaga zdefiniowania **zmiennej strukturalnej**

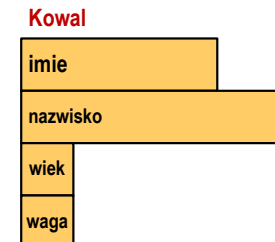
Deklaracja zmiennej strukturalnej

```
#include <stdio.h>

struct osoba
{
    char imie[15];
    char nazwisko[20];
    int wiek, waga;
} Kowal;

int main(void)
{
    struct osoba Nowak;
    ...
}
```

- **Kowal**, **Nowak** - zmienne typu **struct osoba**

Odwołania do pól struktury

- Dostęp do pól struktury możliwy jest dzięki konstrukcji typu:

```
nazwa_struktury.nazwa_pola
```

- Operator `.` nazywany jest **operatorem bezpośredniego wyboru pola**

- Zapisanie wartości do pól zmiennej **Nowak** ma postać

```
Nowak.wiek = 25;  
strcpy(Nowak.imie, "Jan");
```

- Wyrażenie **Nowak.wiek** traktowane jest jak zmienna typu `int`, natomiast wyrażenie **Nowak.imie** traktowane jest jak łańcuch znaków

```
printf("%s - wiek %d\n", Nowak.imie, Nowak.wiek);  
scanf("%d", &Nowak.wiek);  
gets(Nowak.imie);
```

Struktury w języku C

- **Inicjalizacja** może dotyczyć tylko zmiennych strukturalnych, nie można inicjalizować pól w deklaracji struktury

```
struct osoba  
{  
    char imie[15], nazwisko[20];  
    int wiek, waga;  
};
```

```
struct osoba Nowak = {"Jan", "Nowak", 25, 74};
```

- Do zmiennych strukturalnych można stosować **operator przypisania** (`=`)

```
struct osoba Kowal = {"Ewa", "Kowal", 21, 54};  
struct osoba Kowal1;  
Kowal1 = Kowal;
```

Odwołania do pól struktury

- Gdy zmienna strukturalna jest wskaźnikiem, to do odwołania do pola struktury używamy **operatora pośredniego wyboru pola** (`->`)

```
wskaźnik_do_struktury -> nazwa_pola
```

```
struct osoba Nowak, *Nowak1;  
Nowak1 = &Nowak;  
Nowak1 -> wiek = 25;  
  
/* lub */  
  
(*Nowak1).wiek = 25;
```

- W ostatnim zapisie nawiasy są konieczne, gdyż operator `.` ma wyższy priorytet niż operator `*`

Złożone deklaracje struktur

```
struct punkt  
{  
    int x;  
    int y;  
} tab[3];
```

	tab	
0	x	y
1	x	y
2	x	y

```
tab[0].x = 10;  
tab[0].y = 20;  
tab[1].x = 15;  
...
```

```
struct trojkat  
{  
    int nr;  
    struct punkt A, B, C;  
} Tr1;
```

	Tr1	
nr		
A	x	y
B	x	y
C	x	y

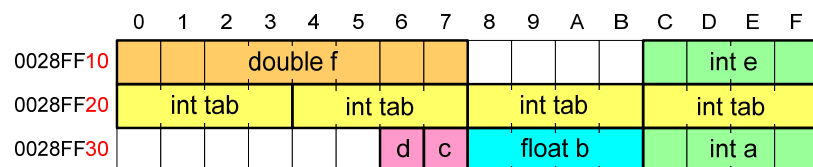
```
Tr1.nr = 1;  
Tr1.A.x = 10;  
Tr1.A.y = 20;  
Tr1.B.x = 15;  
...
```

Co to jest wskaźnik?

- **Wskaźnik** - zmienna mogąca zawierać adres obszaru pamięci
- najczęściej adres innej zmiennej (obiektu)

```
int a;
float b;
char c, d;
int tab[4], e;
double f;
```

- Zmienne przechowywane są w pamięci komputera

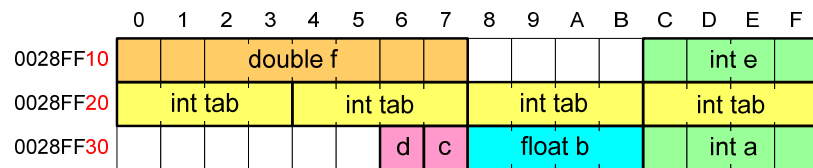

- Każda zmienna znajduje się pod konkretnym adresem i zależnie od typu zajmuje określoną liczbę bajtów
- Podczas kompilacji nazwy zmiennych zastępowane są ich adresami
- Wyświetlenie adresu zmiennej:

```
printf("Adres zmiennej a: %p\n", &a);
printf("Adres tablicy tab: %p\n", tab);
```

```
Adres zmiennej a: 0028FF3C
Adres tablicy tab: 0028FF20
```

Co to jest wskaźnik?

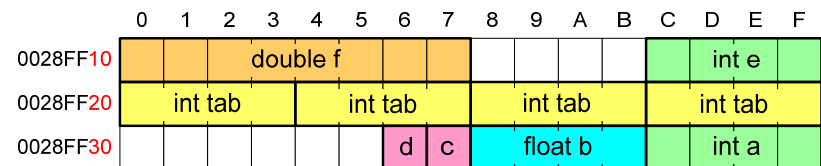

- Każda zmienna znajduje się pod konkretnym adresem i zależnie od typu zajmuje określoną liczbę bajtów
- Podczas kompilacji nazwy zmiennych zastępowane są ich adresami
- Wyświetlenie adresu zmiennej:

```
printf("Adres zmiennej a: %p\n", &a);
printf("Adres tablicy tab: %p\n", tab);
```

```
Adres zmiennej a: 0028FF3C
Adres tablicy tab: 0028FF20
```

Co to jest wskaźnik?

- Każda zmienna znajduje się pod konkretnym adresem i zależnie od typu zajmuje określoną liczbę bajtów
- Podczas kompilacji nazwy zmiennych zastępowane są ich adresami
- Wyświetlenie adresu zmiennej:

```
printf("Adres zmiennej a: %p\n", &a);
printf("Adres tablicy tab: %p\n", tab);
```

Deklaracja wskaźnika

- Deklarując wskaźnik (zmienną wskazującą) należy podać **typ** obiektu na jaki on wskazuje, a jego **nazwę** poprzedzić symbolem gwiazdki (*)

<code>typ *nazwa;</code>	<code>typ* nazwa;</code>	<code>typ * nazwa;</code>	<code>typ*nazwa;</code>
--------------------------	--------------------------	---------------------------	-------------------------

- Deklaracja zmiennej wskaźnikowej do typu **int**

```
int *ptr;
```

- Mówimy, że zmienna **ptr** jest typu: **wskaźnik do zmiennej typu int**
- Do przechowywania adresu zmiennej typu **double** trzeba zadeklarować zmienną typu: **wskaźnik do zmiennej typu double**

```
double *ptrd;
```

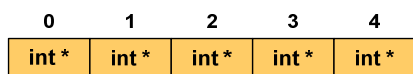
Deklaracja wskaźnika

- Można konstruować wskaźniki do danych dowolnego typu łącznie z typami **wskaźnik do wskaźnika do...**

```
char **wsk;
```

- Można deklorować tablice wskaźników - zmienna `tab_ptr` jest tablicą zawierającą **5 wskaźników do typu int**

```
int *tab_ptr[5];
```


- Natomiast zmienna `ptr_tab` jest **wskaźnikiem do 5-elementowej tablicy liczb int**

```
int (*ptr_tab)[5];
```

Przykład: przypisywanie wartości wskaźnikom

```
#include <stdio.h>
```

```
int main(void)
```

```
{
    int x = 15;
    int *ptri = NULL;
```

```
    printf("x = %d\n", x);
    printf("ptri = %p\n", ptri);
```

```
    ptri = &x; // przypisanie adresu
    printf("ptri = %p\n", ptri);
```

```
    *ptri = *ptri + 10; // x = x + 10
    printf("x = %d\n", x);
    printf("x = %d\n", *ptri);
```

```
    return 0;
```

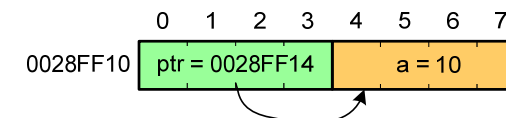
```
}
```

```
x = 15
ptri = 0000000000000000
ptri = 00000000010FF960
x = 25
x = 25
```

Przypisywanie wartości wskaźnikom

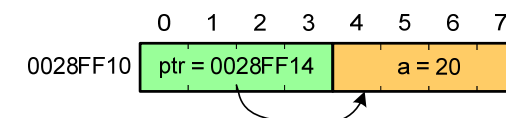
- Wskaźnikom można przypisywać adresy zmiennych
- Adresy takie tworzy się za pomocą operatora pobierania adresu `&`

```
int a = 10, *ptr;
ptr = &a;
```


- Mając adres zmiennej można „dostać się” do jej wartości używając tzw. operatora wyluskania (odwołania pośredniego) - gwiazdki (`*`)

```
*ptr = 20;
```


- Wskaźnik pusty:

```
int *ptr = 0;
```

```
int *ptr = NULL;
```

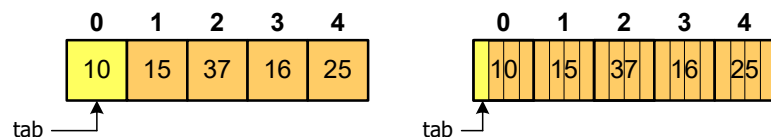
Arytmetyka wskaźnikowa

- Dodanie liczby całkowitej do wskaźnika** - przed dodaniem liczby całkowitej jest ona mnożona przez liczbę bajtów zajmowanych przez wartość wskazywanego typu
- Zwiększenie wskaźnika (inkrementacja)** - do wskaźnika można dodać `1` lub zastosować operator `++`
- Odjęcie liczby całkowitej od wskaźnika** - działa analogicznie jak dodanie liczby całkowitej do wskaźnika, ale wskaźnik musi być lewym operandem odejmowania
- Zmniejszenie wskaźnika (dekrementacja)** - działa analogicznie jak inkrementacja

Wskaźniki a tablice

- Nazwa tablicy jest jej adresem (dokładniej - adresem elementu o indeksie 0)

```
int tab[5] = {10, 15, 37, 16, 25};
```


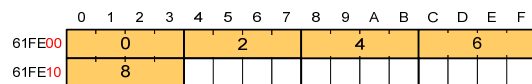
- Zastosowanie operatora `*` przed nazwą tablicy pozwala „dostać się” do zawartości elementu o indeksie 0

`*tab` jest równoważne `tab[0]`

Przykład: operacje na wskaźnikach

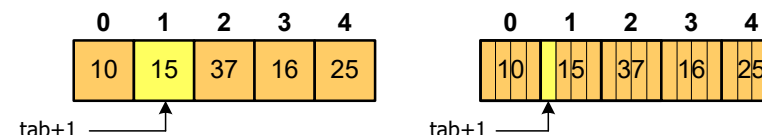
```
int tab[5] = {0, 2, 4, 6, 8}, *ptr;
printf("Adres: %p, wartosc: %d\n", tab, *tab);
printf("Adres: %p, wartosc: %d\n", tab+2, *(tab+2));
ptr = tab;
printf("Adres: %p, wartosc: %d\n", ptr, *ptr);
ptr = ptr + 4;
printf("Adres: %p, wartosc: %d\n", ptr, *ptr);
ptr--;
printf("Adres: %p, wartosc: %d\n", ptr, *ptr);
```

```
Adres: 00000000061FE00, wartosc: 0
Adres: 00000000061FE08, wartosc: 4
Adres: 00000000061FE00, wartosc: 0
Adres: 00000000061FE10, wartosc: 8
Adres: 00000000061FE0C, wartosc: 6
```


Wskaźniki a tablice

- Dodanie 1 do adresu tablicy przenosi nas do elementu tablicy o indeksie 1 (przesunięcie o 4 bajty, gdyż `int` zajmuje tyle bajtów)

zatem: `*(tab+1)` jest równoważne `tab[1]`
ogólnie: `*(tab+i)` jest równoważne `tab[i]`

- W zapisie `*(tab+i)` nawiasy są konieczne, gdyż operator `*` ma bardzo wysoki priorytet

`x = *tab+1;` jest równoważne `x = tab[0]+1;`

Dynamiczny przydział pamięci w języku C

- Kiedy stosuje się dynamiczny przydział pamięci?
 - gdy rozmiar tablicy będzie znany dopiero podczas wykonania programu a nie podczas jego kompilacji
 - gdy rozmiar tablicy jest bardzo duży
- Do dynamicznego przydziału pamięci stosowane są funkcje:
 - `calloc()`
 - `malloc()`
- Przydział pamięci następuje w obszarze **sterty** (stosu zmiennych dynamicznych)
- Przydzieloną pamięć należy zwolnić wywołując funkcję:
 - `free()`

Dynamiczny przydział pamięci w języku C

CALLOC

stdlib.h

```
void *calloc(size_t num, size_t size);
```

- Przydziela blok pamięci o rozmiarze `num*size` (mogący pomieścić tablicę `num`-elementów, każdy rozmiaru `size`)
- Zwraca wskaźnik do przydzielonego bloku pamięci
- Jeśli pamięci nie można przydzielić, to zwraca wartość `NULL`
- Przydzielona pamięć jest inicjowana zerami (bitowo)
- Zwracaną wartość wskaźnika należy rzutować na właściwy typ

```
int *tab;  
tab = (int *) calloc(10, sizeof(int));
```

Dynamiczny przydział pamięci w języku C

MALLOC

stdlib.h

```
void *malloc(size_t size);
```

- Przydziela blok pamięci o rozmiarze określonym parametrem `size`
- Zwraca wskaźnik do przydzielonego bloku pamięci
- Jeśli pamięci nie można przydzielić, to zwraca wartość `NULL`
- Przydzielona pamięć nie jest inicjowana
- Zwracaną wartość wskaźnika należy rzutować na właściwy typ

```
int *tab;  
tab = (int *) malloc(10*sizeof(int));
```

Dynamiczny przydział pamięci w języku C

FREE

stdlib.h

```
void *free(void *ptr);
```

- Zwalnia blok pamięci wskazywany parametrem `ptr`
- Wartość `ptr` musi być wynikiem wywołania funkcji `calloc()` lub `malloc()`

```
int *tab;  
tab = (int *) calloc(10, sizeof(int));  
/* ... */  
free(tab);
```

Przykład: przydział pamięci na jedną zmienną

```
#include <stdio.h>  
#include <stdlib.h>
```

wartosc = 123.45

```
int main(void)  
{  
    float *wsk;  
  
    wsk = (float *) calloc(1, sizeof(float));  
    if (wsk == NULL)  
    {  
        printf("Bład przydziału pamięci\n");  
        return 0;  
    }  
  
    *wsk = 123.45f;  
    printf("wartosc = %g\n", *wsk);  
  
    free(wsk);  
    return 0;  
}
```

Przykład: przydział pamięci na tablicę

```
#include <stdio.h>
#include <stdlib.h>

int main(void)
{
    int *tab, n = 10;
    tab = (int *) calloc(n, sizeof(int));
    for (int i=0; i<n; i++)
    {
        tab[i] = i*i;
        printf("tab[%d] = %d\n", i, tab[i]);
    }
    free(tab);
    return 0;
}
```

```
tab[0] = 0
tab[1] = 1
tab[2] = 4
tab[3] = 9
tab[4] = 16
tab[5] = 25
tab[6] = 36
tab[7] = 49
tab[8] = 64
tab[9] = 81
```

Przykład: przydział pamięci na strukturę

```
#include <stdio.h>
#include <stdlib.h>

struct punkt
{
    int x, y;
};

int main(void)
{
    struct punkt p, *wsk_p;
    wsk_p = (struct punkt*) malloc(sizeof(struct punkt));
    p.x = 10; p.y = 20;
    wsk_p->x = 30; wsk_p->y = 40;
    printf("%d,%d - %d,%d\n", p.x, p.y, wsk_p->x, wsk_p->y);
    free(wsk_p);
    return 0;
}
```

```
10,20 - 30,40
```